

Autor scenariusza: Ewa Pytlak

TYTUŁ – NA ARABSKIM TARGU

Temat: Na arabskim targu.

Cele:

- zapoznanie z wyglądem targu arabskiego w północnej Afryce,
- poznanie typowych produktów sprzedawanych na arabskim targu w północnej Afryce.

Potrzebne środki i materiały:

Zdjęcia/rysunki z targu arabskiego – stoiska ze słodyczami, naczyniami glinianymi, przyprawami, warzywami, marynatami, ubraniami (np. chustami, tarbuszami, galabijami/dżalabami) dywanami; produkty pochodzące z arabskiego targu lub ich zdjęcia – gliniane dzbanki i talerze, dywan, chustka na głowę, tarbusz, galabija; owoce (np. daktyle, brzoskwinie, melony, owoce kaktusa); warzywa (np. papryka, oliwki, pomidory, marchew, cebula); przyprawy (np. szafran, pikantna papryka, kardamon, kurkuma, harissa, mięta, kmin, kolendra); ozdoby (np. złota lub srebrna bransoletka); białe kartki papieru A-4; nagranie muzyki arabskiej lub odgłosów dochodzących z targu arabskiego; kostka do gry; 4 pionki; listy zakupów dla grup. W zajęciach można także wykorzystać materiał ilustracyjny scenariusza „Święto plonów w Maroko” i „Stroje mieszkańców Afryki” (strój Marokańczyka i Marokanki).

Realizacja

1. Wprowadzenie.

Nauczyciel odtwarza arabską muzykę, przygotowuje jedną z fotografii/rysunków targu i zastania ją małymi karteczkami, w taki sposób, że odkryty zostaje tylko mały fragment. Zadaniem dzieci jest zgadnąć, jakie miejsce przedstawia fotografia.

2. Rozmowa na temat pokazanej fotografii /przykładowe pytania/:

- po czym można poznać, że to targ?
- skąd się wzięła nazwa targ?
- co można kupić na tym targu?
- gdzie może odbywać się ten targ?
- jak wyglądają osoby na tym targu?

3. Jak jest na arabskim targu?

Nauczyciel opowiada o targu pokazując lub wieszając kolejne zdjęcia, a w tle gra muzyka arabska.

Prawdziwy arabski targ to ogromny labirynt uliczek ze sklepikami wypełnionymi po brzegi najróżniejszymi towarami. Tutaj kolory i zapachy mieszają się ze zdwojoną siłą. Obok arabskich fajek wodnych (zwanych nargila lub szisza), czuć zapach pachnących olejków, przypraw i orzeszków maczanych w miodzie.

Taką ilość towarów, jak na arabskim targu, trudno byłoby znaleźć gdzie indziej. W uliczce z dywanami pyszną się kolorowe, małe i duże kobierce. Stragany z biżuterią ociekają złotem, a bogactwo owoców zdumiewa – słodkie daktyle, dojrzałe banany, malutkie limonki aż proszą się, żeby ich spróbować. Na stoiskach z przyprawami curry, szafran i cynamon cieszą oko oraz drażnią nos. Nie brakuje marynat, ślinka leci na widok dorodnych oliwek i ostrych papryczek. W powietrzu unosi się zapach kardamonu i kawy.

Przy sklepiku z chustami gromadzą się kobiety, aby móc dobrać odpowiednią chustkę, obok widać stoiska ze strojami dla mężczyzn. W oczu rzucają się długie białe galabije z kapturami. Mężczyźni przymierzają tarbusze. Łasuchy nie przejdą obojętnie obok stoiska ze stodyczami, chatwą, orzeszkami w miodzie, suszonymi owocami i baktawą.

Każdy z handlujących tutaj Arabów ma swój sposób na zachęcenie do obejrzenia właśnie jego sklepu. Zaczepianie na ulicy przez handlarza przechodzącego turysty jest czymś normalnym, a sposoby zachęcania do odwiedzenia sklepu bardzo pomysłowe.

Obowiązkowym elementem zakupów jest targowanie się. Sprzedawca zawsze poda nam cenę dużo wyższą i będzie lamentował, rwał włosy z głowy, krzyczał, oburzając się na cenę, jaką chce zapłacić kupujący za jego towar. Ale jest to jedynie element kupowania, bez niego nie ma mowy o prawdziwych zakupach na arabskim targu. Sztuka targowania jest niemniej ważna niż cena uzyskana za towar. Dobry klient to taki, który potrafi się dobrze targować, a nie ten który od razu zapłaci zaproponowaną przez sprzedawcę wygórowaną cenę.

Targ to nie tylko miejsce zakupów, można się tu napić słodkiej herbaty podawanej w niewielkich filiżankach, zreperować rower, coś przyszyć. Na większych targach są także tkacze. Sprzedawcy częstują swoimi towarami przechodniów – przed zakupem można produkt skosztować (słodczyce, małe owoce...). Na targ przychodzi się także w celach towarzyskich – porozmawiać z innymi, spotkać się, poplotkować.

4. Zgubione przedmioty.

Nauczyciel rozdaje dzieciom rysunki przedmiotów, które „wypadły” podczas transportu na targ. Zadaniem dzieci jest dopasować je do odpowiedniego stoiska. Zanim dzieci wykonają to zadanie nauczyciel ustala, czy dzieci znają nazwy przedmiotów, tłumaczy jak powstały i do czego służą.

5. Oglądanie, wąchanie i smakowanie przypraw (np.: papryka, cynamon, kardamon).

6. Zakupy na targu – gra.

		Z.st	
	Z.st		
		Z.st	
			Z.st
Z.st			

Nauczyciel układa na podłodze planszę do gry z białych kartek A-4 i zdjęć/nazw stoisk (z.st.). Dzieli grupę na 4 zespoły. Każdy zespół dostaje wykaz przedmiotów, które trzeba kupić na targu. Grupy rzucając kostką wędrują po

planszy, można poruszać się po niej w dowolny sposób w lewo, w prawo, w górę w dół, ale nie na ukos, próbują dotrzeć do planszy ze zdjęciem/nazwą stoiska, w którym znajdują się przedmioty z ich listy. Po 5 kolejkach rzutów, sprawdzamy, na ile każdy z zespołów zrealizował listę zakupów, co kupił, a do jakiego stoiska nie dotarł.

Lista zakupów nr 1	Lista zakupów nr 2	Lista zakupów nr 3	Lista zakupów nr 4
złota bransoletka	gra tryk trak	zegarek	nargila
daktyle	banany	pomarańcze	oliwki
szal (chusta)	dżalaba	dywan	tarbusz
szafran	suszone papryczki	laski cynamonowe	bakława
klatka dla ptaków	tygielek do parzenia kawy	gliniany dzbanek	tadżin

7. Zakończenie zajęć – rysunek lub swobodna wypowiedź będąca zakończeniem jednego ze zdań:

- „Gdybym był na arabskim targu to ...”.
- „Najbardziej chciałbym spróbować ...”.
- „Najchętniej kupiłbym ...”.

Propozycje uzupełniające:

1. Odgrywanie scenki – zakupy na targu arabskim z uwzględnieniem targowania się.

2. Zabawa „prawda czy fałsz” – nauczyciel pozwala przyrzeć się przez chwilę wybranemu zdjęciu, następnie zakrywa je i wygłasza zdanie, np.: „Na zdjęciu stoją dwie arabskie kobiety.”, zadaniem dzieci jest ocenić, czy zdanie było prawdziwe, czy fałszywe kiwając głową z góry na dół, gdy zdanie jest prawdziwe lub kręcąc głowa od lewej do prawej, jeśli zdanie jest fałszywe.
3. Przygotowanie stoisk na arabski targ, a także wykonywanie, malowanie i ozdabianie przedmiotów do sprzedaży.
4. Zachęta do zakupów – uczniów zostają podzieleni na grupy, każda grupa otrzymuje zdjęcie wybranego stoiska i ma przygotować plakat, rymowankę, wierszyk – hasło reklamowe, które przyciągnie do jej stoiska chętnych. Następnie każda grupa prezentuje swój sposób zachęcenia kupujących do odwiedzenia stoiska.